

In memoriam Dr. Szudi László (1934–2015)

Szomorú szívvel tudatjuk a hazai ortopédia és traumatológia közösségével, hogy *Dr. Szudi László*, a Jász-Nagykunszolnok Megyei Hetényi Géza Kórház egykori ortopédiai részlegének nyugalmazott vezető főorvosa 2015. január 19-én, türelemmel viselt hosszú, súlyos betegségét követően örökre eltávozott körünkől.

Dr. Szudi László 1934. november 1-jén született Szolnokon. Általános és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte, majd a Szegedi Orvostudományi Egyetemen szerzett 1960-ban általános orvosi képesítést.

Orvosi diplomája megszerzése után a Jász-Nagykunszolnok Megyei Hetényi Géza Kórházban helyezkedett el, ahol először az általános sebészeti, majd a traumatológiai osztályon dolgozott. 1964-ben sebészetből, 1967-ben traumatológiából szerzett szakorvosi képesítést. 1970-ben kapott megbízást a traumatológiai osztály ortopédiai részlegének és a kapcsolódó ortopédiai szakrendelésnek a vezetésére, ezért 1974-ben ortopédiából is szakvizgát tett. Vezetői feladatát az ortopédia élén egészen 1991. február elsejéig végezte töretlen lelkesedéssel és nagy munkabírással. A részleg vezetésétől történt visszavonulását követően is hű maradt szakmai közösségünkhöz, sőt a Szolnoki MÁV Kórházba is együtt költöztünk át. Még 16 évig, 2007-ben történt végleges nyugdíjba vonulásáig gyógyított közöttünk. Szerencsésnek mondhatom magamat, hogy az együtt töltött évtizedek alatt őszinte barátságával tüntetett ki, előbb tanítványaként, később utódjaként.

Számára, akinek személyiségében a pozitív emberi és orvosi vonások összefonódtak, alapvetően két dolog, a család és a munka volt mindig a legfontosabb. Családjába szerettein – feleségén és három gyermekén túl – büszkén mondhatom, hogy mi a munkatársai, barátai is beletartoztunk. A betegek ellátásában a szakmai igényesség, a lehető legjobb megoldás keresése, humánus, közvetlen kapcsolat kialakítása jellemezte mindennapi munkáját. Mindig szem előtt tartotta betegeinek érdekeit, és ha kellett, akkor azokért tántoríthatatlanul ki is állt. Ez az attitűd vezette őt töretlenül azokban az években is, amikor türelmes, célratörő kitartással átszervezte a megyei ortopédiai szakrendelést. Térben és időben is szétválasztotta a felnőtt és a gyerek ortopédiai járóbeteg ellátást és országos szinten is előremutatóan kihelyezett szakrendeléseket létesített a megye más területein található társkórházakban. Az Ő nevéhez fűződik a Szolnok megyei operatív ortopédiai tevékenység alapjainak a lerakása is. Annak a nagy generációnak volt markáns képviselője megyénkben, amelyiknek elvévülhetetlen érdemévé vált a baleseti sebészetből különvált önálló megyei ortopédiai szakellátás megteremtésében történt tevékeny közreműködés.

Következtes, a betegek érdekét mindig fókuszban tartó viselkedésére példaként egy emlék bukkan elő a távolból. Annak idején teljes értetlenség fogadta azt az intézkedését, amikor a gyermekortopédiai szakrendelésen bevezette, hogy délelőtt csak vidékről jötteket fogadtunk, a szolnoki illetőségűek csak délután jöhettek. Pedig az ok nagyon egyszerű volt: ő ugyanis arra is figyelmet fordított, hogy az akkori megyei közlekedési viszonyok közepette a vidékről jöttek csak akkor tudnak sok helyre időben hazaérni, ha a délelőtti órákban kapnak ellátást. Ez okból még a MÁV és az autóbusz menetrendeket is minden évben, kiadásukat követően, áttanulmányozta...

Mi, a munkatársai nem csak tiszteltük, de szerettük is Őt. Természetes közvetlensége, szerethető egyénisége baráti légkört eredményezett osztályunkon. Munkatársai iránt tanúsított érdeklődése mindig őszinte volt, mert nem csak kérdezett, hanem a választ is mindig meghallgatta, s ha kellett, akkor elsőként segített. A szakmai ismereteken túl emberséget is tanultunk Tőle.

A halál végzete, súlyos, gyógyíthatatlan betegsége elragadta tőlünk, de emlékét örökké szívünkbe zárva őrizzük.

Nyugodj békében!

Dr. Rudner Ervin
főigazgató főorvos
MÁV Kórház és Rendelőintézet, Szolnok

In memoriam Dr. Benkő Albert (1928–2015)

Életének 87. évében elhunyt *Dr. Benkő Albert*, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktató Kórház Ortopéd-sebészeti Osztályának nyugalmazott osztályvezető főorvosa.

Dr. Benkő Albert 1928. december 7-én a Baranya megyei Véménden született. A pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban érettségizett, majd a Pécsi Tudományegyetem Orvosi Karán 1953-ban szerzett orvosi diplomát. 1953. október 20-tól a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórházban dolgozott, először a Sebészeti, majd a Traumatológiai-Ortopédiai Osztályon. 1963. október 1-jétől az Ortopédia-Rehabilitációs Osztály adjunktusa, majd 1969-től főorvosa, 1984. szeptember 1-jétől 1993. december 1-ig annak osztályvezető főorvosa volt.

Főorvos úr a csípőficamszűrésben úttörő munkát végzett. Az első e témával foglalkozó országos közlemény az Ő tollából született. Országosan elismert szakember volt, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktató Kórház jó hírnevét is öregbítette.

Az 1957–1958-as polyomyelitis járványban közel 500 gyermek ortopédiai ellátását szervezte meg. Jelentős érdeme volt az új műtéti technikák bevezetésében (csigolyacsúszás operatív kezelése, gerincsérv műtét, illetve csípőízületi cementes protézis – TEP – beültetés). A fiatal, ambiciózus kollégák szakmai kiteljesedését támogatta, ezáltal új, addig még nem használt műtéti kezelések kerültek bevezetésre.

Főorvos Úr érdeme, hogy 1983 januárjában az általa vezetett osztályon – vidéken az elsők között, az egyes klinikákat is megelőzve – végezték el az első sikeres csípő műtét (TEP – totál endoprotézis) beültetését. A csípőprotézisek beültetését kezdetben regionálisan végezte az Osztály, a Heves megyei betegek ellátását is beleértve.

Kiváló szervezőképességét, a szakma iránti elkötelezettségét az is bizonyítja, hogy az 1980-as évek elején megszervezte a megye vidéki városainak kihelyezett ortopédiai rendeléseit.

Orvosként mindvégig elsődleges szempont volt számára a beteg, a lehető legjobb ellátás biztosítása. Kitűnő manualitással rendelkezett.

Főorvos Úr tagja volt a Magyar Ortopéd Társaság vezetőségének. Több sikeres hazai kongresszust is szervezett (MOT Vándorgyűlés, illetve kongresszust 1965-ben, 1970-ben és 1992-ben).

Kiváló, igazi hivatástudattal rendelkező orvos volt. Pályafutása alatt több kitüntetés is kapott. 1974-ben Megyei Főorvos Dicséretben, 1976-ban Egészségügy Kiváló Dolgozója elismerésben részesült. 1983-ban Megyei Kórház Aranykoszorús Törzsgárda tagjává vált, 1993-ban Pro Sanitate emlékérem kitüntetésben részesült.

Főorvos Úr szabadidejében örömmel vett részt bükki kirándulásokon és szívesen hallgatott kólyzenét is.

Emlékét megőrizzük, nyugodjon békében!

Dr. Róde László